

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Bryllupsdigt til Fr. Rostgaard og Conradina Rewenfeld 1703

Citation: Kingo, Thomas: "Bryllupsdigt til Fr. Rostgaard og Conradina Rewenfeld 1703", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 297. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-workid98028.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Et Postbrev fra *Parnasso*, Hvorved *Mercurius* flittig skal i agt tage alvorlige Erindringer, og derhos Lykynsker Til En Bryllupsgæst, Imellem Velædle og Velbyrdige *FRIDERICH ROSTGAARD* Til Kraagerup, Kongl. Majest. *Justitz-Raad &c. &c.* Og Velædle og Velbyrdige *CONRADINA REWENFELD*, Holdet i **Kiøbenhavn den i *Martii* 1703.**

☒ FAR ud, ving-fodet Post, thi Guderne befale
At du i vores sag med stor fornuft skal tale,
Vi have været hid indtil Tre gange Tre
U-krænket Søstre, saa ald verden vel maa lee,
Om nogen vilde paa vor Jomfru-bolig komme,
Og giernemhegle os ved verdens løse domme,
At ey vi troskab holdt og ævig bunden er
Til alle dem, som dyd og lærdom have kier.
Og de som en gang sig igien til os forbinder
Maa tænke, at vi er dyds holde-faste Qvinder,
Der ey fixeris vil, vi lukker hver mand ind
Til ald vor rigdom, som har dyde-fostred sind.

* 298

☒ Nu gav os sidste post at vide det en Beyle,
En *Rostgaard*, som imod ald tanke nu vil feyle,
Og skillis fra os, dog hand staar hos os i giæld,
Og har forlovet sig med Jomfru *Revenfeld*.
Her sigis Bryllupet er ogsaa nu for dørre.
Dend første dag, som Toer sit vinter skiæg vil tørre,
Skynd dig derfor, thi det gaar vor ære paa,
Lad dit kredense-brev for alle aabet staa.
Brug din veltalenhed og ald din sands at sige,
Dend brave Jomfru, om hun blive skal hans lige,
At hand forlovet er just med os alle ni,
Hvor, syger! er hand da fra ægte-løfte fri.
Hvor mangen, mangen nat har hand ved lys og lampe
Sig sniget til os ind, der var ey søvne dampe,
Som kunde hindre ham, hvor træt hand var og kold,
Hand havde gjort os jo fuld nær en overvold.
Men tal, *Mercuri*, tål dog intet uden munde,
Du har forstand, og veedst, vi om ham sige kunde
Slet intet uden det, som got og erligt er
Parnasso billig bær.
Men spørg i tromaal ham, om hand her efter ikke
Vil i sit løfte sig med os saa tugtig skikke,
At vi med hannem i hans inder-kammer maa
Endnu saa vel som før, en dyd-forlystning faa,
Saa staar vi fra vor ret, og ønsker tusind lykker
Ham og hans *Rewenfeld* med velstands flor og smykker
Til fryd og frugtbarhed, at og *Parnassus* maa
Af *Rewenfeld* en art liig voris *Rostgaard* faa.

* 299

Et Tillæg Fra en gammel Tienner af *Parnasso*.

☒ GAar da lyksalige til eders Brude-seng,
Og lever som udi en fuld May-maaneds eng.
Saa længe Gud hand seer, at lykke, land og vand
Udi hans forsyns maal de eder Tienne /Tand.

